

**Угода
між Урядом України та Урядом Республіки Вірменія про
сприяння та взаємний захист інвестицій**

(Угоду ратифіковано Законом N 206/95-ВР (206/95-ВР)
від 02.06.95)

Дата підписання: 07.10.1994
Дата ратифікації Україною: 02.06.1995
Дата набрання чинності для України: 07.03.1996

Уряд України та Уряд Республіки Вірменія, які надалі іменуються "Договірні Сторони",
бажаючи сприяти, захищати та створювати сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї держави на території іншої Договірної Сторони,
грунтуючись на принципах взаємної поваги суверенітету, рівності та взаємної вигоди,
з метою розвитку економічного співробітництва між двома державами,
домовились про наступне:

Стаття 1

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиція" означає всі види майнових та немайнових цінностей, які вкладені на території Договірної Сторони, що приймає інвестиції згідно з її законодавством, включаючи, зокрема:

- а) рухоме та нерухоме майно та майнові права;
- б) акції або інші форми участі в підприємствах та компаніях;
- в) права вимоги стосовно грошей або будь-яких зобов'язань, що мають економічну цінність;
- г) авторські права, права на промислову власність, ноу-хау та технологію;
- д) права на здійснення економічної діяльності, надані згідно з законодавством або з договорами, включаючи, зокрема, права на здійснення розвідки та експлуатацію природних ресурсів.

2. Термін "інвестор" по відношенню до кожної з Договірних Сторін означатиме:

- фізичні особи, що мають громадянство будь-якої з Договірних Сторін відповідно до її законів;
- підприємства, компанії та інші господарські організації, засновані згідно з чинним на території Договірної Сторони законодавством, за умови, що фізична особа, підприємство чи компанія, інші господарські організації мають право у відповідності до законодавства цієї Договірної Сторони здійснювати інвестиції на території іншої Договірної Сторони.

3. Термін "доходи" означає суми, отримані внаслідок інвестиції та, зокрема, хоча не виключно, включатиме прибутки, дивіденди, відсотки та ліцензійні винагороди.

4. Термін "територія" означає відносно кожної Договірної Сторони територію, яка знаходиться під її суверенітетом, і морські і підводні райони, над якими ця Договірна Сторона здійснює у

відповідності з міжнародним правом суверенітет, суверенні права чи юрисдикцію.

Стаття 2

1. Кожна Договірна Сторона заохочуватиме інвесторів іншої Договірної Сторони на здійснення інвестицій на своїй території відповідно до її законодавства.

2. Кожна з Договірних Сторін згідно зі своїм законодавством сприятиме в отриманні громадянами іншої Договірної Сторони віз та дозволів на роботу в зв'язку з інвестиціями, що здійснюються на її території.

Стаття 3

1. Кожна Договірна Сторона по відношенню до інвестиції іншої Договірної Сторони та діяльності, пов'язаної з такими інвестиціями, зобов'язується забезпечити на своїй території режим та захист, рівноправний з режимом та захистом, що надаються своїм власним інвесторам.

2. Режим, згаданий в п.1 цієї Статті, буде не менш сприятливим, ніж режим, який надається по відношенню до інвестицій інвесторів будь-якої третьої держави та діяльності, пов'язаної з такими інвестиціями.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не поширюються на пільги та переваги, які Договірна Сторона надає або надасть в майбутньому інвесторам будь-якої третьої держави або їх інвестиціям на підставі:

- її участі в зоні вільної торгівлі, митному або економічному союзі, організації економічної взаємодопомоги або в міжнародній угоді, яка передбачає пільги та переваги, подібні до тих, які надаються Договірною Стороною учасникам вказаних організацій, та таким, що набули чинності до дати підписання цієї Угоди:

- міжнародні угоди або іншої домовленості з питань оподаткування;

- домовленості з питань прикордонної торгівлі.

Стаття 4

1. Якщо інвестиції інвесторів одної з Договірних Сторін, зазнають шкоди внаслідок війни, збройного конфлікту, національного надзвичайного становища, перевороту, заколоту, змови чи іншої подібної події на території іншої Договірної Сторони, то останньою Договірною Стороною їй буде надано режим, по відношенню до реституцій, відшкодування, компенсації чи іншого рішення, не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона надасть своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої країни.

2. Не зашкоджуючи п.1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які на протязі будь-яких подій, згаданих в цьому пункті, зазнають втрати на території іншої Договірної Сторони, які виникли внаслідок:

- а) ревізиції їх власності її силами або властями;

- б) руйнування їх власності її силами та властями, яке не було викликано військовими діями або не було викликано - необхідністю обставин буде надано справедливу та адекватну компенсацію за втрати які, були понесені інвесторами за час ревізиції або, як результат руйнування власності.

Компенсація повинна сплачуватись без необґрунтованої затримки, бути конвертованою та вільно переказуємою з території однієї Договірної Сторони на територію другої Договірної Сторони.

Стаття 5

1. Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, які мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменуються "Експропріація") на території другої Договірної Сторони, за винятком випадків, коли це необхідно в суспільних цілях згідно з чинним законодавством Договірної Сторони. Експропріація провадитиметься згідно з належним судочинством, на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься умовами про виплату негайної, адекватної та ефективної компенсації. Така компенсація дорівнюватиме ринковій вартості інвестиції, коли про експропріацію або про загрозу експропріації стало суспільно відомо, включатиме відсоток з дати експропріації, буде сплачено у валюті, в якій було здійснено інвестицію або за згодою інвестора в будь-якій іншій прийнятній для інвестора валюті, буде такою, яка ефективно реалізується, та буде здійснено без затримки.

2. Потерпілий інвестор матиме право на негайний перегляд судовими або іншими незалежними владами цієї Договірної Сторони його випадку та оцінку його інвестиції згідно з принципами, викладеними в цій Статті.

3. Положення пункту 1 цієї Статті також застосовуватимуться в тому випадку, коли Договірна Сторона експропріює активи компанії, яка отримала статус акціонерного товариства або заснована у відповідності з чинним на будь-якій частині її території законодавством, та на якій інвестори іншої Договірної Сторони мають долі.

Стаття 6

Якщо одна з Договірних Сторін або призначений нею посередник надасть фінансову гарантію від некомерційних ризиків у відношенні інвестиції, здійсненої її інвестором на території іншої Договірної Сторони, та згідно з цією гарантією здійснить платежі, то інша Договірна Сторона на підставі суброгації визнає передачу прав інвестора першій Договірній Стороні.

Стаття 7

Кожна Договірна Сторона згідно зі своїм законодавством гарантує інвесторам іншої Договірної Сторони після виконання ними всіх податкових зобов'язань переказ сум в зв'язку з інвестиціями. Такі перекази включатимуть, зокрема, але не виключно:

- а) доходи, як вони визначені в пункті 3 статті 1 цієї Угоди;
- б) суми від повної або часткової ліквідації інвестицій;
- в) платежі, здійснені у відповідності до кредитної угоди в зв'язку з інвестиціями;
- г) платежі за технічну допомогу, технічне обслуговування та управлінський досвід;
- д) заробітки та інші винагороди, які громадяни іншої Договірної Сторони отримують за роботу та послуги, що виконуються в зв'язку з інвестиціями, здійсненими на території першої Договірної Сторони.

Стаття 8

Переказ сум згідно з положеннями цієї Угоди здійснюватиметься по діючому на дату переказу офіційному обмінному курсу Договірної Сторони, на території якої здійснено інвестування.

Стаття 9

Ця Угода застосовується до всіх інвестицій, які були здійснені як до, так і після набуття нею чинності.

Стаття 10

1. Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди вирішуватимуться по можливості по дипломатичних каналах.

2. Якщо спір не може бути вирішений по дипломатичних каналах на протязі шести місяців з дати порушення спору однією з Договірних Сторін, він передаватиметься до арбітражного суду "ad hoc" на прохання будь-якої з Договірних Сторін.

3. Арбітражний суд складається з трьох арбітрів та створюватиметься наступним чином: протягом двох місяців з дати отримання однією з Договірних Сторін повідомлення про передачу спору до арбітражу кожна Договірна Сторона призначить одного арбітра. Ці два арбітра на протязі 2 місяців оберуть третього арбітра-громадянина третьої держави, яка має дипломатичні стосунки з обома Договірними Сторонами, якого за згодою Договірних Сторін, буде призначено головою арбітражного суду.

4. Якщо арбітражний суд не буде створений протягом 4 місяців з дати отримання письмового повідомлення про передачу спору до арбітражного суду, будь-яка з Договірних Сторін може, при відсутності іншої домовленості, запропонувати Голові Міжнародного Суду зробити необхідні призначення. Якщо Голова є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, то зробити необхідні призначення буде запрошено наступного за старшинством члена Міжнародного Суду, який не є громадянином жодної з Договірних Сторін.

5. Арбітражний суд сам встановлює правила процедури. Суд приймає рішення згідно з положеннями цієї Угоди та загальновизнаними принципами міжнародного права.

6. Арбітражний суд приймає свої рішення більшістю голосів. Такі рішення є остаточними та обов'язковими для обох Договірних Сторін. На прохання будь-якої з Договірних Сторін арбітражний суд пояснює мотиви свого рішення.

7. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати, пов'язані з діяльністю призначеного нею арбітра та її представництвом в арбітражному процесі. Витрати, пов'язані з діяльністю Голови, та інші витрати нестимуться в рівних частинах обома Договірними Сторонами.

Стаття 11

1. Будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною, у зв'язку з інвестицією на території цієї іншої Договірної Сторони, буде предметом переговорів між сторонами у спорі.

2. Якщо внаслідок переговорів спір не може бути вирішено дружнім шляхом на протязі шести місяців з дати його виникнення, інвестор одержить право передати його на розгляд арбітражного суду.

3. Такий арбітражний суд створюється для кожного конкретного випадку наступним чином: кожна зі сторін в спорі призначить по одному арбітру, а ці два арбітри оберуть громадянина третьої держави, яка має дипломатичні стосунки з обома Договірними Сторонами, як арбітра-голову. Перші два арбітри призначаються на протязі 2 місяців, а голова обирається на протязі 4 місяців з дня письмового повідомлення про передачу спора на розгляд арбітражу. Якщо на протязі вказаних строків арбітражний суд не буде створений, будь-яка з Договірних Сторін в спорі може запропонувати Голові Арбітражного інституту Стокгольмської торговельної палати зробити необхідні призначення.

4. Арбітражний суд сам встановлює правила процедури. При цьому суд може в ході визначення процедури керуватися Правилами Арбітражного інституту Стокгольмської торговельної палати.

5. Арбітражний суд приймає своє рішення більшістю голосів. Таке рішення буде остаточним та обов'язковим до виконання для обох сторін в спорі.

6. Арбітражний суд приймає рішення у відповідності до положень цієї Угоди, законодавства Договірної Сторони, на території якої здійсненні інвестиції, включаючи її колізійні норми, а також загальновизнані принципи міжнародного права.

7. Кожна сторона в спорі нестиме витрати, пов'язані з діяльністю призначеного нею арбітра та її урядом в арбітражному процесі. Витрати, пов'язані з діяльністю голови, та інші витрати сторони в спорі нестимуть в рівних долях.

Стаття 12

Якщо одна з Договірних Сторін згідно зі своїм законодавством або міжнародною угодою, учасниками якої є обидві Договірні Сторони, надає інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони або діяльності, пов'язаної з такими інвестиціями, режим більш сприятливий, ніж режим, який надається цією Угодою, то буде застосовуватись більш сприятливий режим.

1. Представники обох Договірних Сторін будуть в разі необхідності проводити зустрічі з метою:

- а) вивчення питань застосування цієї Угоди;
- б) обміну інформацією з правових питань інвестицій та можливості їх здійснення;
- в) вирішення спорів, що виникають в зв'язку з інвестиціями;
- г) вивчення інших питань, пов'язаних з інвестиціями;
- д) розгляду пропозицій про внесення можливих змін та доповнень до цієї Угоди.

2. Якщо будь-яка з Договірних Сторін запропонує провести консультації по будь-якому з питань, які передбачені в пункті 1 цієї статті, інша Договірна Сторона негайно повинна дати відповідь, та консультації проводитимуться почергово в Києві та Єревані.

Стаття 13

1. Ця Угода набуває чинності після сплину 30 днів з дати письмового повідомлення Договірними Сторонами одна одній про

виконання ними відповідних конституційних процедур та діятиме на протязі 10 років.

2. Ця Угода залишається чинною, якщо жодна з Договірних Сторін письмово не повідомить іншу Договірну Сторону про свій намір припинити її дію щонайменше за один рік до сплину строку, який визначений в пункті 1 цієї статті.

3. Після сплину початкового десятирічного строку кожна з Договірних Сторін може в будь-який час припинити дію цієї Угоди, письмово повідомивши про свій намір іншу Договірну Сторону.

4. Відносно інвестицій, здійснених до дати припинення дії цієї Угоди, положення статей 1-12 залишатимуться чинними на протязі періоду в 10 років з дати припинення дії цієї Угоди.

На посвідчення чого ті, що підписали нижче, до того ж належним чином уповноважені своїми Урядами, підписали цю Угоду.

Здійснено в м.Києві 7 жовтня 1994 р. у двох примірниках, кожний українською, вірменською та російською мовами, причому всі тексти мають однакову силу.

Для цілей тлумачення, текст російською мовою має переважну силу.

За Уряд
України

(підпис)

За Уряд
Республіки Вірменія

(підпис)

Публікації документа

- **Зібрання чинних міжнародних договорів України** — 2006 р., № 6, / Книга 1 /, стор. 261, стаття 1364
- **Офіційний вісник України** від 28.12.2007 — 2007 р., № 96, стор. 98, стаття 3513, код акту 41803/2007